

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1\(45\)-186-193](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2026-1(45)-186-193)

УДК 658.1

JEL Classification: O32, L60, M21

Олег Геннадійович Осипенко

аспірант спеціальності 073 «Менеджмент», освітній рівень — доктор філософії (PhD)

Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів, Україна)

E-mail: oleh.osypenko99@gmail.com. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0008-5289-775X>

ІННОВАЦІЙНІ ТА ІНВЕСТИЦІЙНІ ДЕТЕРМІНАНТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОМИСЛОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХНЬОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

У статті досліджено інноваційні та інвестиційні детермінанти стратегічного управління промисловими підприємствами в контексті забезпечення їх економічної безпеки. Актуальність теми зумовлена сучасними викликами функціонування промислового сектору України, зокрема воєнним станом, цифровою трансформацією економіки, посиленням глобальної конкуренції та необхідністю підвищення стійкості підприємств в умовах Індустрії 4.0. Проаналізовано механізми управління інноваційно-інвестиційним розвитком, вплив цифровізації на стратегічне планування та методичні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу. Визначено, що інтеграція інноваційних та інвестиційних детермінант у стратегічне управління дозволяє мінімізувати ризики, підвищити адаптивність, зміцнити фінансову стійкість та забезпечити довгострокову економічну безпеку промислових підприємств. Запропоновано рекомендації щодо активізації інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств України в умовах сучасних економічних трансформацій.

Ключові слова: інноваційні детермінанти; інвестиційні детермінанти; стратегічне управління; промислові підприємства; економічна безпека; інноваційно-інвестиційний розвиток; цифровізація; Індустрія 4.0.

Рис.: 1. Табл.: 1. Бібл.: 9.

Постановка проблеми. Сучасні умови господарювання в Україні, ускладнені воєнним станом, глобальною конкуренцією та швидкою цифровою трансформацією, ставлять перед промисловими підприємствами нові виклики щодо забезпечення економічної безпеки. Економічна безпека підприємства розуміється як стан захищеності від внутрішніх і зовнішніх загроз, що дозволяє підтримувати стабільний розвиток і конкурентоспроможність. У цьому контексті інноваційні та інвестиційні детермінанти виступають ключовими факторами стратегічного управління, оскільки саме вони визначають здатність підприємства адаптуватися до змін, впроваджувати нові технології та ефективно використовувати ресурси. Без належної інтеграції цих детермінант стратегічне управління втрачає ефективність, що призводить до зростання ризиків технологічного відставання та фінансової нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств активно досліджуються в сучасній економічній літературі. Зокрема, Гавриш О. А. та Войтко С. В. розглядають інноваційно-інвестиційні складові конкурентоспроможності підприємств в умовах Індустрії 4.0, підкреслюючи роль технологічних інновацій у підвищенні ефективності та стійкості. Давидов О. І. аналізує інноваційний розвиток у контексті капіталізації підприємств, акцентуючи на теоретичних і практичних аспектах його реалізації. Єрмошенко М. М. та Ганущак-Єфіменко Л. М. пропонують механізм управління інноваційно-інвестиційним розвитком, що є важливим для стратегічного планування та довгострокового зростання. Ілляшенко С. М. та Рудь М. П. фокусуються на управлінні інноваційним розвитком саме промислових підприємств у умовах цифрової трансформації економіки. Котвицька Н. М., Ткаченко О. В. та Кашульський О. М. досліджують інтеграцію антикризового управління до стратегічного розвитку з урахуванням фінансової безпеки як складової економічної. Нагорна І. І. та Корейба В. Д. вивчають вплив цифровізації на стратегічне управління розвитком підприємства, виділяючи її роль у підвищенні адаптивності. Прокопенко О. В. та Омеляненко В. А. пов'язують стратегічне управління інноваціями з економічною безпекою на національному рівні, що має імплікації для підприємств. Туріло А. М. та співавтори уточнюють сутність і ознаки стратегічного

управління підприємством як базового елементу. Череп А. В. та Маркова С. В. розробляють методичні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу промислових підприємств, що дозволяє кількісно оцінювати готовність до трансформацій.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Незважаючи на значну кількість досліджень, недостатньо уваги приділено комплексній інтеграції інноваційних та інвестиційних детермінант саме в стратегічне управління промислових підприємств України з фокусом на економічну безпеку в умовах воєнного стану та поствоєнного відновлення. Відсутні системні моделі, що враховують специфіку низької інноваційної активності промислового сектору (за даними Державної служби статистики України, у 2023–2024 роках частка інноваційно активних підприємств у промисловості залишається нижче 20 %) та дефіцит інвестиційних ресурсів через зовнішні загрози.

Мета статті. Метою статті є теоретичне обґрунтування інноваційних та інвестиційних детермінант стратегічного управління та розробка практичних рекомендацій щодо їх застосування для забезпечення економічної безпеки промислових підприємств у сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. Стратегічне управління промисловим підприємством у сучасних умовах є багатограним і динамічним процесом, який вимагає системного врахування зовнішніх і внутрішніх факторів, серед яких інноваційні та інвестиційні детермінанти посідають центральне місце. Ці детермінанти не лише визначають здатність підприємства адаптуватися до швидких змін ринкового середовища, але й безпосередньо впливають на рівень його економічної безпеки, забезпечуючи захищеність від загроз фінансової нестабільності, технологічного відставання та втрати конкурентних позицій. У контексті глобальних трансформацій, таких як перехід до Індустрії 4.0 та цифрова економіка, інтеграція цих детермінант у стратегічне планування стає необхідною умовою для довгострокового стійкого розвитку промислових підприємств України, особливо в умовах воєнного стану та поствоєнного відновлення.

Інноваційні детермінанти стратегічного управління охоплюють широкий спектр заходів, спрямованих на генерацію, впровадження та комерціалізацію нових ідей, технологій і процесів. Вони включають розвиток дослідницько-конструкторських робіт, впровадження цифрових платформ, автоматизацію виробництва та формування інноваційної організаційної культури. В умовах Індустрії 4.0 ці детермінанти набувають критичного значення, оскільки дозволяють підприємствам переходити до інтелектуальних систем виробництва, використовувати великі дані для оптимізації процесів і зменшувати залежність від традиційних ресурсоємних факторів, що в кінцевому підсумку сприяє підвищенню операційної ефективності та стійкості до зовнішніх шоків [1, с. 155].

Як показано на рис. 1, дев'ять ключових технологій (стовпів) Індустрії 4.0 забезпечують оптимізацію процесів, підвищення ефективності та стійкості промислових підприємств до зовнішніх загроз, сприяючи їх економічній безпеці в умовах цифрової трансформації.

Інвестиційні детермінанти, як ресурсна основа стратегічного управління, забезпечують фінансування інноваційних ініціатив через залучення як зовнішнього, так і внутрішнього капіталу. Вони охоплюють капітальні вкладення в модернізацію основних фондів, придбання сучасного обладнання, розвиток людського капіталу та розширення виробничих потужностей. Без адекватного інвестиційного забезпечення інноваційна діяльність ризикує залишитися на рівні теоретичних розробок, тоді як ефективно спрямування інвестицій сприяє зростанню капіталізації підприємства, підвищенню його ринкової вартості та створенню буферів проти фінансових ризиків [2, с. 122].

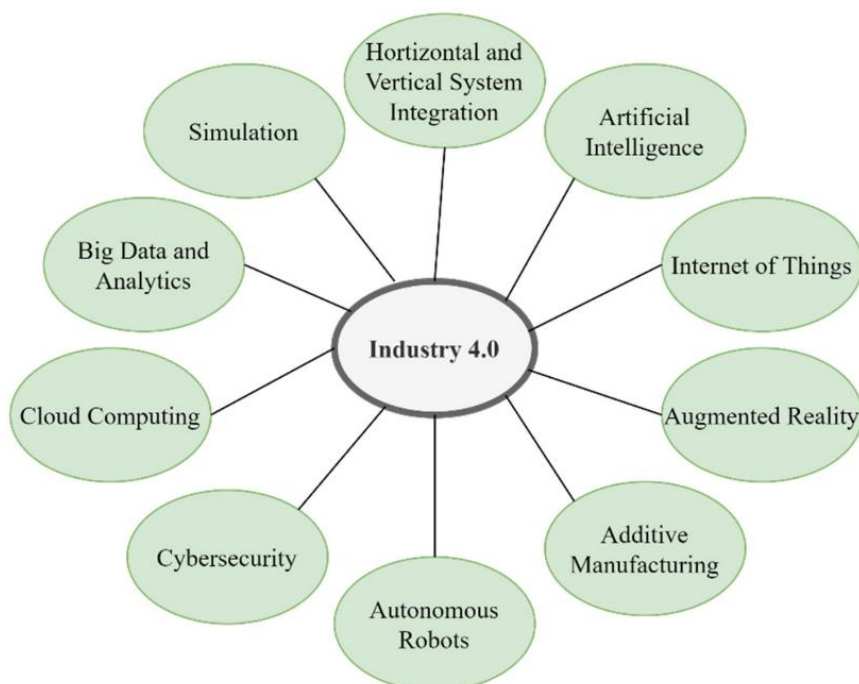

Рис. 1. Дев'ять ключових компонентів (стовнів) Індустрії 4.0 та їхній вплив на промислові підприємства

Комплексний механізм управління інноваційно-інвестиційним розвитком передбачає створення інтегрованої системи планування, моніторингу та контролю, де інноваційні проекти оцінюються за критеріями економічної доцільності та стратегічної відповідності. Такий механізм дозволяє синхронізувати короткострокові операційні цілі з довгостроковими стратегічними завданнями, мінімізуючи розриви в ресурсному забезпеченні та підвищуючи загальну ефективність управління. Він також сприяє формуванню синергетичного ефекту між інноваціями та інвестиціями, що є ключовим для досягнення конкурентних переваг у високотехнологічних галузях [3, с. 44].

Управління інноваційним розвитком промислових підприємств набуває особливого значення в умовах цифрової трансформації національної економіки. Цифрові технології, такі як Internet of Things, штучний інтелект, блокчейн і хмарні обчислення, радикально змінюють традиційні бізнес-моделі, дозволяючи підприємствам оптимізувати ланцюги постачання, прогнозувати попит і швидко реагувати на ринкові зміни. Промислові підприємства, які системно впроваджують ці технології, демонструють вищу продуктивність, зниження витрат і посилення стійкості до зовнішніх загроз, включаючи геополітичні ризики [4, с. 86].

Інтеграція програмно-цільового підходу антикризового управління в стратегічний розвиток підприємства є важливим інструментом забезпечення фінансової безпеки як складової економічної. Цей підхід передбачає чітке визначення цілей, ресурсів і термінів реалізації антикризових заходів, їх узгодження з довгостроковими стратегіями та моніторинг ефективності. У період турбулентності, як під час воєнного стану, така інтеграція допомагає зберегти ліквідність, платоспроможність і операційну неперервність, запобігаючи каскадним ефектам криз [5 с. 35].

Цифровізація суттєво трансформує стратегічне управління розвитком підприємства, надаючи інструменти для збору, аналізу та візуалізації великих обсягів даних у реальному часі. Вона покращує якість стратегічного прогнозування, дозволяє моделювати альтернативні сценарії розвитку та оптимізувати розподіл ресурсів. Підприємства, які активно використовують цифрові платформи для стратегічного планування, виявляють вищу адаптивність до змін зовнішнього середовища, швидше виявляють загрози та ефективніше реалізують можливості зростання [6].

Стратегічне управління інноваційною діяльністю виступає не лише як інструмент конкурентоспроможності окремого підприємства, але і як фундамент економічної безпеки національної економіки в цілому. Інновації створюють технологічні бар'єри для зовнішніх загроз, зменшують імпортозалежність у критичних галузях і сприяють формуванню технологічного суверенітету. На рівні промислових підприємств це проявляється в підвищенні стійкості до санкцій, дефіциту ресурсів та глобальних ланцюгових криз [7, с. 178].

Сутність і ознаки стратегічного управління підприємством полягають у системному, проактивному та комплексному підході до планування, де кожне рішення орієнтоване на створення довгострокової цінності для стейкхолдерів. Воно характеризується гнучкістю, орієнтацією на майбутнє та здатністю інтегрувати різноманітні фактори, включаючи інноваційні та інвестиційні, в єдину цілісну систему стратегічного управління [8, с. 91].

Методичні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу промислових підприємств дозволяють кількісно та якісно визначити наявні резерви, сильні сторони та обмеження для розвитку. Вони включають аналіз фінансових, технологічних, людських і організаційних ресурсів, розрахунок індикаторів потенціалу та обґрунтування пріоритетних напрямів інвестування, що є необхідною передумовою для формування реалістичних стратегій забезпечення економічної безпеки [9]. Як видно з табл. 1, різні методичні підходи дозволяють комплексно оцінити потенціал підприємства та визначити пріоритети для забезпечення економічної безпеки.

Таблиця 1

Методичні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу промислових підприємств

Підхід	Індикатори	Джерело/автори	Застосування для економічної безпеки
Ресурсний підхід	Обсяг фінансових ресурсів; наявність технологічної бази; кваліфікація персоналу; рівень організаційної структури	Череп А. В., Маркова С. В. [9]; Єрмошенко М. М., Ганущак-Єфіменко Л. М. [3]	Виявлення внутрішніх резервів для мінімізації ризиків технологічного відставання та фінансової нестабільності
Фінансово-економічний підхід	Рентабельність інвестицій (ROI); чистий приведений дохід (NPV); внутрішня норма доходності (IRR); період окупності інвестицій	Давидов О. І. [2]; Череп А. В., Маркова С. В. [9]	Оцінка фінансової стійкості та здатності протистояти зовнішнім шокам (включаючи воєнні ризики) через ефективне спрямування інвестицій
Інтегральний (комплексний) підхід	Індекс інноваційно-інвестиційного потенціалу (сума зважених показників ресурсів, ефективності та ризику); коефіцієнт інноваційної активності; рівень цифровізації процесів	Череп А. В., Маркова С. В. [9]; Гавриш О. А., Войтко С. В. [1]	Формування захисних механізмів проти комплексу загроз (технологічних, ринкових, геополітичних) шляхом балансування інновацій та інвестицій
Функціонально-цільовий підхід	Показники за функціями: R&D-витрати до обсягу продажів; частка нових продуктів у портфелі; індекс технологічної готовності (TRL)	Ілляшенко С. М., Рудь М. П. [4]; Прокопенко О. В., Омеляненко В. А. [7]	Забезпечення довгострокової адаптивності та стійкості в умовах цифрової трансформації та Індустрії 4.0
Ризико-орієнтований підхід	Коефіцієнти ризику інвестицій; рівень диверсифікації інвестиційного портфеля; індикатори вразливості до зовнішніх загроз	Котвицька Н. М. та ін. [5]; Туріло А. М. та ін. [8]	Пряме виявлення та нейтралізація ризиків економічної безпеки (фінансових, операційних, геополітичних) через сценарне планування

Економічна безпека промислового підприємства в стратегічному контексті значною мірою залежить від балансу між інноваційними та інвестиційними детермінантами, які разом формують захисні механізми проти ключових загроз. Технологічне відставання, фінансова вразливість та втрата ринкових позицій можуть бути ефективно нейтралізовані через системне впровадження інновацій, підкріплене цільовими інвестиціями.

Синергія інноваційних та інвестиційних детермінант у стратегічному управлінні створює умови для трансформації потенційних загроз у конкурентні переваги, забезпечуючи не лише виживання, але й активний розвиток промислових підприємств в умовах високої невизначеності та зовнішніх викликів.

У сучасних умовах воєнного стану та економічної невизначеності промислові підприємства України стикаються з посиленими загрозами економічній безпеці, такими як порушення логістичних ланцюгів, дефіцит енергетичних ресурсів та обмежений доступ до зовнішніх ринків капіталу. У цьому контексті інноваційні та інвестиційні детермінанти стратегічного управління набувають функції не лише зростання, але й захисту, дозволяючи підприємствам диверсифікувати ризики через впровадження альтернативних технологій, локалізацію виробництва та розвиток замкнених циклів ресурсовикористання. Такий підхід сприяє збереженню операційної неперервності, зменшенню вразливості до зовнішніх шоків і створює передумови для швидкого відновлення після кризових періодів, перетворюючи потенційні слабкості на джерела довгострокової стійкості [5, с. 36].

Формування інноваційної культури на підприємстві є важливим організаційним аспектом реалізації інноваційних детермінант у стратегічному управлінні. Вона передбачає системне стимулювання креативності персоналу, створення механізмів заохочення за генерацію та впровадження нових ідей, а також інтеграцію інноваційного мислення в корпоративні цінності та повсякденні процеси прийняття рішень. Підприємства з розвинутою інноваційною культурою демонструють вищу здатність до внутрішньої генерації технологій, що зменшує залежність від зовнішніх трансферів і посилює економічну безпеку в умовах обмежень імпорту чи міжнародних санкцій.

Інвестиційні детермінанти в стратегічному управлінні також включають комплексну оцінку ризиків інвестування в умовах високої волатильності ринку та геополітичної нестабільності. Підприємства повинні застосовувати сучасні інструменти портфельного аналізу та сценарного планування для оптимального розподілу інвестицій між проєктами з швидкою окупністю, спрямованими на підтримання ліквідності, та довгостроковими інноваційними ініціативами, що забезпечують технологічне лідерство. Такий балансований підхід дозволяє одночасно вирішувати поточні фінансові виклики та накопичувати капітал для майбутнього зростання [2, с. 126].

Цифрова трансформація як ключова складова інноваційних детермінант відкриває принципово нові можливості для стратегічного моніторингу та забезпечення економічної безпеки промислових підприємств. Використання систем бізнес-аналітики, штучного інтелекту та інтернету речей для аналізу великих даних у реальному часі дає змогу оперативно виявляти потенційні загрози, такі як коливання цін на сировину, зміни в поведінці конкурентів чи порушення в ланцюгах постачань, і швидко коригувати стратегічні плани. Промислові підприємства, які системно інвестують у цифрові платформи, отримують значні переваги в прогнозуванні криз і запобіганні їм, підвищуючи загальну адаптивність [6].

Антикризові компоненти стратегічного управління, інтегровані з інноваційно-інвестиційними детермінантами, дозволяють підприємствам не лише пасивно реагувати на загрози, але й активно використовувати кризи як імпульс для глибокої трансформації. Наприклад, переорієнтація виробництва на внутрішній ринок чи розвиток експорту в альтернативні регіони може бути ефективно підкріплена цільовими інвестиціями в локальні інновації, такі як енергоефективні технології чи цифрові рішення для віддаленого управління, що в кінцевому підсумку підвищує загальну стійкість і зменшує вразливість до зовнішніх шоків.

Оцінка ефективності інноваційно-інвестиційних детермінант у забезпеченні економічної безпеки вимагає розробки та впровадження комплексної системи індикаторів і метрик, що охоплюють як кількісні показники (рентабельність інвестицій у інновації, рівень інноваційної активності, коефіцієнти фінансової стійкості), так і якісні аспекти (ступінь цифровізації процесів, адаптивність організаційної структури, рівень технологічної готовності). Регулярний моніторинг цих індикаторів на основі методичних підходів дозволяє керівництву своєчасно виявляти відхилення та коригувати стратегічні плани, запобігаючи накопиченню системних ризиків [9].

У поствоєнний період промислові підприємства України матимуть унікальну можливість для технологічного стрибка за рахунок концентрованих інвестицій в інновації четвертої та п'ятої промислових революцій, такі як адитивне виробництво, біотехнології та зелені технології. Державна політика підтримки у формі грантових програм, пільгового кредитування та створення промислових кластерів і технопарків може стати потужним каталізатором такого розвитку, посилюючи економічну безпеку як на рівні окремих підприємств, так і національної промисловості загалом [3, с. 47].

Синергетичний ефект від поєднання інноваційних та інвестиційних детермінант у стратегічному управлінні проявляється в створенні самопідтримуючого циклу розвитку: генерована інноваціями додаткова вартість реінвестується в нові проекти, формуючи замкнену систему накопичення конкурентних переваг. Така модель є особливо ефективною для капіталомістких промислових підприємств, де високі фіксовані витрати вимагають постійного технологічного оновлення для збереження та посилення ринкових позицій.

Загалом, інноваційні та інвестиційні детермінанти стратегічного управління виступають як інтегрований механізм забезпечення економічної безпеки промислових підприємств, дозволяючи не лише ефективно протистояти сучасним викликам, таким як геополітична нестабільність і ресурсні обмеження, але й формувати міцну основу для стійкого зростання та конкурентоспроможності в майбутньому. Їх системне впровадження вимагає комплексного підходу, що поєднує організаційні зміни, фінансове планування та технологічні інвестиції на всіх рівнях управління підприємством [4, с. 88].

Висновки і пропозиції. Дослідження показало, що інноваційні та інвестиційні детермінанти є ключовими елементами стратегічного управління, які безпосередньо впливають на рівень економічної безпеки промислових підприємств. Інтеграція цих детермінант дозволяє мінімізувати ризики, посилити адаптивність та забезпечити сталий розвиток в умовах невизначеності. Пропонується: розробляти корпоративні стратегії з обов'язковим урахуванням оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу; активізувати державну підтримку через гранти та пільгове кредитування інновацій; впроваджувати цифрові інструменти для моніторингу загроз економічної безпеки. Подальші дослідження доцільно спрямувати на емпіричний аналіз ефективності запропонованих механізмів на прикладах конкретних промислових підприємств України в поствоєнний період.

Список використаних джерел

1. Гавриш О. А., Войтко С. В. Інноваційно-інвестиційні складові конкурентоспроможності підприємств в умовах Індустрії 4.0. *Економіка та держава*. 2022. № 8. С. 154–161.
2. Давидов О. І. Інноваційний розвиток підприємств у контексті капіталізації: теорія, методологія, практика. *Економічний простір*. 2023. № 187. С. 122–130.
3. Єрмошенко М. М., Гануцак-Єфіменко Л. М. Механізм управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2023. № 3(261). С. 43–52.
4. Ілляшенко С. М., Рудь М. П. Управління інноваційним розвитком промислових підприємств в умовах цифрової трансформації економіки. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2022. № 4. С. 85–93.

5. Котвицька Н. М., Ткаченко О. В., Кашульський О. М. Інтеграція програмно-цільового підходу антикризового управління підприємством до стратегічного розвитку та фінансової безпеки України. *Агросвіт*. 2024. № 20. С. 34–39.

6. Нагорна І. І., Корейба В. Д. Вплив цифровізації на стратегічне управління розвитком підприємства. *Ефективна економіка*. 2024. № 6. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2024_6_49.

7. Прокопенко О. В., Омеляненко В. А. Стратегічне управління інноваційною діяльністю як основа економічної безпеки національної економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 44. С. 178–186.

8. Турило А. М., Турило А. А., Короленко Р. В., Непша А. О. Стратегічне управління підприємством: сутність і ознаки. *Вісник Криворізького національного університету*. 2024. Вип. 58. С. 89–94.

9. Череп А. В., Маркова С. В. Методичні підходи до оцінки інноваційно-інвестиційного потенціалу промислових підприємств. *Ефективна економіка*. 2023. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=11023>.

References

1. Havrysh, O. A., & Voitko, S. V. (2022). Innovatsiino-investytsiini skladovi konkurentospromozhnosti pidpryiemstv v umovakh Industriyi 4.0 [Innovative-investment components of enterprise competitiveness in the conditions of Industry 4.0]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and state*, (8), 154–161.

2. Davydov, O. I. (2023). Innovatsiinyi rozvytok pidpryiemstv u konteksti kapitalizatsiyi: teoriya, metodolohiya, praktyka [Innovative development of enterprises in the context of capitalization: theory, methodology, practice]. *Ekonomichnyi prostir – Economic space*, (187), 122–130.

3. Yermoshchenko, M. M., & Hanushchak-Yefimenko, L. M. (2023). Mekhanizm upravlinnya innovatsiino-investytsiynym rozvytkom pidpryiemstv [Mechanism of managing innovative-investment development of enterprises]. *Aktualni problemy ekonomiky – Actual problems of economics*, 3(261), 43–52.

4. Illiashenko, S. M., & Rud, M. P. (2022). Upravlinnya innovatsiynym rozvytkom promyslovykh pidpryiemstv v umovakh tsyfrovoyi transformatsiyi ekonomiky [Management of innovative development of industrial enterprises in the conditions of digital transformation of the economy]. *Marketynh i menedzhment innovatsiy – Marketing and management of innovations*, (4), 85–93.

5. Kotvytska, N. M., Tkachenko, O. V., & Kashulskyi, O. M. (2024). Intehratsiya prohramno-tsilovoho pidkhodu antykrizovoho upravlinnya pidpryiemstvom do stratehichnoho rozvytku ta finansovoyi bezpeky Ukrayiny [Integration of program-target approach of enterprise crisis management into strategic development and financial security of Ukraine]. *Ahrosvit – Agrosvit*, (20), 34–39.

6. Nahorna, I. I., & Koreiba, V. D. (2024). Vplyv tsyfrovizatsiyi na stratehichne upravlinnya rozvytkom pidpryiemstva [Impact of digitalization on strategic management of enterprise development]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, (6). http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2024_6_49.

7. Prokopenko, O. V., & Omelyanenko, V. A. (2023). Stratehichne upravlinnya innovatsiynoyu diyalnistyu yak osnova ekonomichnoyi bezpeky natsionalnoyi ekonomiky [Strategic management of innovative activity as the basis of economic security of the national economy]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, (44), 178–186.

8. Turilo, A. M., Turilo, A. A., Korolenko, R. V., & Nepsha, A. O. (2024). Stratehichne upravlinnya pidpryiemstvom: sutnist i oznaky [Strategic enterprise management: essence and features]. *Visnyk Kryvorizkoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Kryvyi Rih National University*, (58), 89–94.

9. Cherep, A.V., & Markova, S.V. (2023). Metodychni pidkhody do otsinky innovatsiino-investytsiynoho potentsialu promyslovykh pidpryiemstv [Methodical approaches to assessing the innovative-investment potential of industrial enterprises]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, (2). <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=11023>.

Дата першого надходження статті до видання: 05.01.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.01.2026

UDC 658.1

Oleh OsypenkoPhD Candidate in Specialty 073 “Management” Educational Level: Doctor of Philosophy (PhD)
Chernihiv Polytechnic National University (Chernihiv, Ukraine)**E-mail:** oleh.osypenko99@gmail.com. **ORCID:** <https://orcid.org/0009-0008-5289-775X>**INNOVATIVE AND INVESTMENT DETERMINANTS
OF STRATEGIC MANAGEMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES
IN ENSURING ECONOMIC SECURITY**

The article examines innovative and investment determinants of strategic management of industrial enterprises in ensuring their economic security. The relevance of the study is driven by current challenges facing the industrial sector of Ukraine, including martial law, rapid digital transformation, intensified global competition, and the need to enhance enterprise resilience under the conditions of Industry 4.0. The paper systematizes theoretical approaches to defining the role and content of innovative and investment determinants within the strategic management framework. Particular attention is given to the analysis of mechanisms for managing innovative and investment development, as well as to the impact of digital transformation on strategic planning and decision-making processes. The study also considers methodological approaches to assessing the innovative and investment potential of industrial enterprises, emphasizing their importance for effective resource allocation, risk management, and long-term sustainable development. The findings indicate that the integration of innovative and investment determinants into strategic management contributes to risk minimization, increased adaptability, improved operational efficiency, and strengthened financial stability. Furthermore, such integration enhances the ability of enterprises to respond effectively to external challenges, including technological shifts, market volatility, geopolitical risks, and structural economic changes. Based on the results obtained, practical recommendations are proposed for intensifying innovative and investment activities of industrial enterprises in Ukraine, improving strategic decision-making processes, strengthening their competitive positions, and ensuring their sustainable development and economic security in the context of ongoing economic transformations, as well as supporting innovation-driven growth, improving investment efficiency, and enhancing the long-term resilience of industrial enterprises and sustainable performance outcomes.

Keywords: innovative determinants; investment determinants; strategic management; industrial enterprises; economic security; innovative and investment development; digitalization; Industry 4.0.

Fig.: 1. Table: 1. References: 9.